

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 8 października 2019 roku powódka Fundacja (...) z siedzibą w W. wniosła o nakazanie pozwanej A. K. zaniechania naruszania jej dóbr osobistych w postaci jej dobrego imienia przez zaprzestanie rozpowszechniania nieprawdziwych informacji wśród współpracowników stron i kontrahentów oraz kontrahentów powódki jakoby powódka była niewypłacalna; nakazanie pozwanej zamieszczenia oświadczenia zatytułowanego (...) na okres 30 dni na stronie serwisu internetowego w ramce, łatwo czytelną czarną trzcinką kroju V. o rozmiarze 12 punktów na białym tle. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 10.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powódka promuje ideę przedsiębiorczości udzielając pomocy osobom zainteresowanym otwarciem startupu, a jednocześnie prowadzi działalność gospodarczą mającą na celu wspierania przedsiębiorczości. Powódka siedzibę posiada w W., a Oddziały prowadzi w P., K., W., K., G., Ł., C. i K.. Powódka w 2016 roku osiągnęła przychody netto na poziomie 53.000.000,00 złotych, w roku 2018 – 108.000.000,00 złotych, a w latach 2015-2017 przychody netto na poziomie 150.000.000,00 złotych. Powódka aktualnie obsługuje około 3000 aktywnie działających startupów. Strony w dniu 5 czerwca 2018 roku zawarły umowę najmu nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Powódka nieruchomość wynajęła w celu prowadzenia działalności biurowych i coworkingowych. Powódka zobowiązana była do zapłaty miesięcznego czynszu w kwocie 89.565,00 złotych netto. Z uwagi na ilość usterek oraz nieprawidłowe wykonanie zobowiązania umownego przez pozwaną nieruchomość została odebrana dopiero dniu 14 stycznia 2019 roku, a strony ustalili, iż część niedokończonych robót zostanie dokończona w późniejszym terminie i powódce zostanie przekazana stosowna dokumentacja. Z uwagi na to, iż A. K. nie wywiązała się ze swoich zobowiązań – nie dokończono wszystkich robót, nie przekazano dokumentacji - powódka od czerwca 2019 roku uiszcza czynsz w pomniejszonej o 30% wysokości. A. K. zaczęła rozpowszechniać wobec kontrahentów powódki informacje o rzekomych problemach finansowych powódki i jej rzekomej niewypłacalności. Skontaktowała się ona z F. D. w celu poinformowania o niewypłacalności i z zapytaniem czy w związku z tym powódka uiszcza czynsz za wynajmowani lokal. F. D. przekazał D. D. – pośrednikowi nieruchomości – informację o rzekomej niewypłacalności powódki. A o tych okolicznościach D. D. rozmawiała z J. P.. O tym facie D. D. powiadomiła prezesa Fundacji w rozmowie telefonicznej z dnia 30 maja 2019 roku. A. K. mailowo podnosiła wobec powódki, że zmniejszenie wysokości czynszu jest celowe i ma spowodować wcześniejsze wypowiedzenie umowy najmu. Wskazała, iż prowadzenie działalności przerosło powódkę, ma problemy ze znajdowaniem najemców i sama nie może regulować należności wynikających z umowy – jest niewypłacalna. W odpowiedzi Fundacja wskazała, iż z uwagi na wady przedmiotu umowy pozwanej nie przysługuje czynsz w pełnej wysokości. Fundacja doręczyła A. K. zaświadczenie o saldzie na jej rachunku, więc pozwana miała świadomość, że jej twierdzenia o niewypłacalności nie są prawdziwe. Do tej korespondencji dołączone były różne osoby trzecie. Pozwana rozpowszechnia nieprawdziwe informacje, że Fundacja nie płaci w terminie należnego jej czynszu. Wzywała też powódkę do zapłaty czynszu, gdy ten był opłacony. Informacje o rzekomej niewypłacalności powódki A. K. rozpowszechnia także wśród współpracowników pozwanej. Kontaktuje się z byłymi współpracownikami powódki, których wypytuje o wypłacalność Fundacji. Roszenie powódki zostało oparte na art. 24 § 1 k.c.. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż za jedno z podstawowych dóbr osobistych osoby prawnej uznaje się renomę (dobre imię, prestiż) przedsiębiorstwa, rozumianą jako ogół pozytywnych wyobrażeń i ocen konsumentów. W ocenie powódki zachowanie jej kontrahenta, polegające na informowaniu o rzekomej niewypłacalności miało negatywny wydźwięk, skutkujący naruszeniem renomy oraz dobrego imienia. Pozwana pomimo świadomości, że Fundacja nie ma żadnych problemów finansowych, rozpowszechniała informacje o jej rzekomej niewypłacalności, zarówno wśród współpracowników powódki i pozwanej, jak i kontrahentów powódki. Prowadzi to do podważenia dobrego imienia oraz wiarygodności. Naraziło to powódkę na utratę dotychczasowych współpracowników, jak również na brak możliwości ich pozyskania. Działanie pozwanej jest bezprawne (pозew wraz z załącznikami k.4-64).

Pozwana A. K. złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazano, że powódka samowolnie i bez jej zgody uiszcza czynsz pomniejszony o 30%. Pozwana zaprzeczyła, iżby rozpowszechniała wśród osób trzecich informacje o problemach finansowych i niewypłacalności powódki. Powódka nie regulowała należności z tytułu czynszu w terminie. Ponadto to powódka do praktyki korespondencji stron wprowadziła zasadę dołączania współpracowników w kopii maila. Z zaświadczeń z banku nie wynika, że powódka jest niewypłacalna. Natomiast pozwana podniosła, że nie składa ona sprawozdań finansowych, do czego jest zobowiązana. Powódka nie ma podstaw do nieopłacania czynszu, a instalacje działają prawidłowo. Powódka nie reguluje też opłat za energię, argumentując to tym, że część energii zużył stróż. Taka sytuacja budzi podejrzenia kontrahenta, że za długim opóźnieniem kryją się inne okoliczności niż te podawane przez powódkę. To dlatego pozwana próbowała się dowiedzieć czegoś na temat sytuacji finansowej Fundacji. A. K. spotkała się z G. C. nie po to, aby go informować o sytuacji powódki – z którą on współpracował przez 5 lat, ale aby zasięgnąć informacji o jej sytuacji finansowej w związku z cyklicznym zaleganiem w opłatach czynszowych. G. C. poinformował, że Fundacja jest wypłacalna, ale wykorzystuje każdą sytuację (odpowiedź na pozew wraz z załącznikami k.69-87).

W piśmie z dnia 17 grudnia 2019 roku pełnomocnika powódki wskazał, iż powódka opłaca czynsz pomniejszony o 30%, bowiem A. K. nie wywiązała się ze swoich obowiązków – niedokończenie części robót, nieprzekazanie pełnej dokumentacji. Powódka wytoczyła A. K. pozew o zobowiązanie pozwanej do montażu klimatyzacji i od momentu jego złożenia opłaca czynsz w pełnej wysokości. Wskazano, iż pozwana nie wykazała faktu, iż czynsz z tytułu najmu jest opłacany po terminie. Ponadto powódka stała na stanowisku, iż nie ponosi kosztów ochrony budynku, gdyż te obciążają pozwaną. Fakt ten powinien być uwzględniony przy ustaleniu jej należności za energię elektryczną. Powódka podniosła, iż w mailu z dnia 6 czerwca 2019 roku A. K. napisała, iż realny stan zadłużenia powódki będzie wysyłać bezpośrednio do jej współpracowników. Powódka podniosła, iż okoliczności podniesione przez pozwaną nie wskazują, że jej działanie nie było bezprawne. We wniosku o zabezpieczenie roszczenia w innej sprawie A. K. powołała się na „wątpliwy stan majątkowy powódki (pismo wraz z załącznikami k.101-150).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Fundacja (...) z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą (dowód: odpis KRS k.192-194v).

Pozwana A. K. jest przedsiębiorcą i prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. G. w Ł. (dowód: dane z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej).

W dniu 5 czerwca 2018 roku A. K. i Fundacja (...) z siedzibą w W. zawarły umowę najmu nieruchomości budynkowej o powierzchni 1492,75 m² położonej w Ł. przy ul. (...)

- § 1 ust. 1 umowy. Właścicielem tej nieruchomości jest pozwana A. K. - § 1 ust. 2 umowy. W chwili przekazania najemcy całości przedmiotu umowy powódka zobowiązała się płacić czynsz w wysokości 89.565,00 złotych netto miesięcznie plus podatek VAT - § 5 ust. 1 umowy. W stawce czynszu zawarte zostały koszty eksploatacji w szczególności: monitoring i alarm, konserwacja klimatyzacji i wentylacji, instalacji sanitarnych i elektrycznych, administrowanie i zarządzanie nieruchomością, utrzymanie porządku na zewnątrz budynku, utrzymanie zieleni wokół budynku, ubezpieczenie obiektu, podatek od nieruchomości, ogrzewanie centralne, wywóz śmieci, zużycie wody ciepłej i zimnej

- § 5 ust. 2 umowy. Powódka zobowiązała się płacić czynsz z góry, do dziesiątego dnia każdego miesiąca - § 6 ust. 1 umowy. W przypadku zwłoki w zapłacie czynszu przekraczającej dwa miesiące pozwana uprawniona była do jednostronnego wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym - § 6 ust. 3 umowy. Umowa została zwarta na czas określony do dnia 30 sierpnia 2023 roku z możliwością jej przedłużenia o kolejne pięć lat - § 14 ust. 1 umowy (dowód: umowa k.22-32; odpis z księgi wieczystej k.33-36).

Pozwana A. K. zobowiązała się przed wydaniem nieruchomości najemcy dokonać przystosowania przedmiotu najmu do wymagań powódki (dowód: plan aranżacji k.37-43).

W dniu 14 stycznia 2019 roku doszło do wydania części przedmiotu najmu (dowód: protokół k.44-45).

W wynajmowanym przez powódkę budynku biurowym na parterze i pierwszym piętrze jest klimatyzacja indywidualna, a na drugim i trzecim piętrze jest klimatyzacja centralna (dowód: zeznania świadka D. H. k.258-276v).

Pismem z dnia 3 czerwca 2019 roku powódka poinformowała A. K., że dokonuje każdorazowego obniżenia czynszu o 30% w związku z zaniechaniem przez nią wykonania zobowiązania umownego (dowód: zeznania świadka B. P. k.243-258; zeznania świadka D. H. k.258-276v; zeznania świadka S. M. k.334-354v; zeznania świadka M. L. k.365v-376v; pismo k.120).

Pismem z dnia 5 czerwca 2019 roku powódka wezwała A. K. do prawidłowego wykonania zobowiązań umownych (dowód: pismo k.137).

Mailem z dnia 7 czerwca 2019 roku powódka poinformowała A. K., że w budynku nie działa klimatyzacja oraz nie dostarczono wymaganej dokumentacji, co oznacza, że przedmiot najmu ma istotne wady. W związku z tym powódka oświadczyła, że zapłata czynszu w pełnej wysokości jest nieuzasadniona i dlatego do momentu usunięcia wad będzie płaciła go w wysokości pomniejszonej o 30%. Do maila został załączony wydruk stanu konta powódki, z którego wynika, iż na dzień 14 marca 2019 roku powódka posiada na rachunku kwotę 7.100,309,80 złotych, kwotę 78.741,09 euro, kwotę 58.418,98 dolarów amerykańskich i kwotę 372,20 funtów brytyjskich (dowód: mail k.46-48, k.138-145; zaświadczenie k.49).

A. K. nie wyraziła zgody na obniżenie przez Fundację czynszu o 30 % (dowód: zeznania świadka B. W. k.328-333; zeznania świadka S. M. k.334-354v; zeznania pozwanej A. K. k.560—561; okoliczność bezsporna).

Mailem z dnia 18 czerwca 2019 roku pozwana zapytała M. L. czy udało się zabezpieczyć jakie dowody dotyczące współpracy z pozwaną, na potrzeby ewentualnego procesu sądowego. Jest wykończoną współpracę z Fundacją (dowód: mail k.188).

Mailem z dnia 18 czerwca 2019 roku powódka – reprezentowana przez jej prezesa, zgłosiła awarię bramy wjazdowej. W związku z tym strony wymieniały korespondencje mailową (dowód: mail k.188- 189v).

Strony prowadziły korespondencję mailową dotyczącą zapłaty przez powódkę czynszu, przyczyn płatności czynszu z opóźnieniem, obniżenia jego wysokości – brak klimatyzacji, podłączenie stróżówki pod jeden licznik z powódką, dostępu do budynku, możliwości rozwiązania sporu (dowód: korespondencja k.50-57, k.122-130, k.138-145).

W korespondencji mailowej powódka wskazała, iż czynsz najmu zostanie obniżony, bo serwisant wymieniając filtry pozostawił pudełka, drabinę na powierzchni wynajmowanej przez powódkę – zajął tę powierzchnie (dowód: zeznania świadka S. M. k.334-354v; zeznania świadka M. L. k.365v-376v).

D. D. rozmawiała z F. D., który zadzwonił do niej z informacją, że otrzymał telefon od jakiejś pani, która jest właścicielem nieruchomości w Ł., której powódka jest najemcą. Osoba ta zapytała czy są problemy finansowe z powódką. F. D. wskazał w rozmowie telefonicznej z D. D., że usłyszał od dzwoniącej, że były rozliczenia między stronami, że był problem, że albo powódka nie płaci części swoich należności, albo

że prace były wykonane i niezapłacone. Rozmowa wyglądała tak, że F. D. otrzymał telefon od pozwanej i dostał informacje, że są jakieś problemy finansowe między stronami.

D. D. tak otrzymane informacje przekazała tylko powódce. Skontaktowała się z prezesem powódki i pracownikiem powódki B. P.. B. P. zdziwiły

te informacje, ale skojarzył, że tą osobą dzwoniącą mogła być pozwana. Powiedział D. D., że powódka nie ma problemów finansowych. Taką samą informacją D. D. otrzymała od prezesa powódki M. J. (dowód: zeznania świadka D. D. k.541-543).

Były problemy w rozliczeniach finansowych między C. a powódką. Spór dotyczył budowy schodów wewnętrznych i płatności za te schody. Był to spór finansowy co do zakresu prac w przedmiocie najmu. Po stronie powódki były niedopłaty, bo C. się nie wywiązała

z jakiegoś zakresu swojego zobowiązania. Przeciwko C. ze swoim roszczeniem wystąpiła również Fundacja (...) z siedzibą w Ł. (dowód: zeznania świadka D. D. k.541-543; zeznania reprezentanta powódki M. J. k.560).

W oświadczeniu z dnia 30 lipca 2019 roku nadesłanym do pozwanej mailem przez pełnomocnika F. D. stwierdzono, iż F. D. nie zna pozwanej i nie przekazywał jej informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa Fundacja (...) z siedzibą w W. (dowód: mail k.80, oświadczenie k.81).

Powódka w sierpniu 2019 roku ponownie doręczała A. K. zaświadczenie dotyczące jej rachunku bankowego, na którym posiadała kwotę

9.498.587,73 złote, kwotę 171.254,33 euro, kwotę 83.540,67 dolarów amerykańskich i kwotę 2.977,24 funtów brytyjskich (dowód: zaświadczenie k.58).

W sierpniu 2019 roku A. K. zwróciła się do XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego w W. o udzielenie informacji na temat sprawozdania finansowego Fundacji (...) z siedzibą w W. (dowód: pismo k.146).

W dniu 9 września 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od Fundacji na rzecz pozwanej kwotę 141.039,88 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz kwotę 5.337,25 złotych tytułem kosztów procesu (dowód: nakaz zapłaty k.74).

Fundacja (...) obecnie płaci czynsz w pełnej, umówionej wysokości – mimo nieusunięcia wad, na które wcześniej się powoływała (dowód: zeznania świadka D. H. k.258-276v; okoliczność bezsporna).

W mailu z dnia 18 września 2019 roku G. C. poinformowała prezesa powódki, że spotkał się z pozwaną i ta pytała go o wypłacalność Fundacji. Pytała też czy nie chciałby pozwać powódkę za niewypłacenie ostatniej pensji. Oferowała pokrycie kosztów sądowych (dowód: mail k.60).

W dniu 20 września 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi – w innej toczącej się między stronami sprawie - zabezpieczył roszczenie A. K. przez zajęcie wierzytelności na rachunku bankowym F. (...) z siedzibą w W. (dowód: postanowienie k.76-79; wniosek k.147-150).

Pismem z dnia 12 listopada 2019 roku powódka poinformowała A. G. – K., że od momentu wniesienia pozwu o zamontowanie klimatyzacji opłaca czynsz w wysokości wynikającej z umowy (dowód: pismo k.121).

Fundacja (...) z siedzibą w W. płaciła należności z tytułu czynszu pomniejszone. Pomniejszenia dotyczyły niesprawnej klimatyzacji, czy budki stróża, części powierzchni przeznaczonej na pokój dla stróża (dowód: potwierdzenia przelewu k.89, k. 92, k.94, k.131-136).

Między pozwaną a Fundacją (...) z siedzibą w Ł. był konflikt o płatność należności z tytułu energii elektrycznej. Powódka kwestionowała te rachunki, bowiem uważała, że nie ma obowiązku ponosić kosztów utrzymania stróżówki.

Nie regulowała tych należności w terminie, albo regulowała w niższej kwocie (dowód: zeznania świadka D. H. k.258-276v).

Należności za prąd płacone były przez Fundację w niższych kwota, bowiem powódka wskazała, iż bramą wjazdową wjeżdżają inne podmioty i ona nie będzie płaciła całości kosztów energii elektrycznej. Wskazywała również, że część tych kosztów dotyczy stróżówki, więc część energii zużył stróż, a nie Fundacja (dowód: zeznania pozwanej A. G.

– K. k.560-561).

Fundacja (...) z siedzibą w W. reguluje należności z tytułu opłat czynszowych na inny rachunek bankowy niż ten wskazany w umowie. Należności te kieruje na rachunek VAT pozwanej. Oznacza to, iż każdorazowo musi ona zwracać się z pismem o wyrażenie zgody na przekazanie zgromadzonych na nim środków pieniężnych na jej rachunek (dowód: zeznania świadka S. M. k.334-354v; pisma k.88-97; zeznania pozwanej A. K. k.560-561).

Firma (...) posiada dane, z których wynika, iż nieregulowane zobowiązania opiewają na kwotę 42.509,90 złotych (dowód: wydruk k.195-205).

Załączanie do korespondencji mailowej innych współpracowników Fundacji jest po to, aby był między nimi przepływ informacji, aby każdy orientował się w bieżących sprawach powódki. Nie mają oni bowiem czasu spotykać się na bieżąco, są wyjazdy, konferencje (dowód: zeznania świadka B. P. k.243-258).

B. P. dowiedział się od D. D., że z rozmowy z F. D. dowiedziała się, że kontaktowała się z nim A. K. i pytała czy powódka ma problemy finansowe, bo nie reguluje wobec niej swoich zobowiązań, faktur i zalega z innymi płatnościami (dowód: zeznania świadka B. P. k.243-258; zeznania świadka D. H. k.258-276v).

D. H. dowiedział się od jednego z najemców, że krążą pogłoski – od stróżów, pracowników – że Fundacja nie płaci czynszu. Z pozwaną o tym nie rozmawiał (dowód: zeznania świadka D. H. k.258-276v).

G. C. spotkał się z A. K., bo obawiała się ona czy Fundacja ureguluje wobec niej swoje zobowiązania (dowód: zeznania świadka G. C. k. 355-365v).

Fundacja (...) z siedzibą w W. nie jest niewypłacalna. Jest w dobrej kondycji finansowej. Posiada kilkanaście oddziałów w Polsce i jeden za granicą w K. (dowód: zeznania reprezentanta powódki M. J. k.560; okoliczność bezsporna).

Sąd dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Zeznania świadka **B. P.** nie są w całości wiarygodne. Nie są wiarygodne zeznania świadka, że informacje podawane przez pozwaną utrudniły Fundacji (...) z siedzibą w W. jej współpracę z wieloma kontrahentami, a z niektórymi wręcz ją uniemożliwiły. Po pierwsze zeznania te są odosobnione i nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Po drugie są sprzeczne ze stanowiskiem strony powodowej, które mówi, że Fundacji stale się rozwija, osiąga sukcesy i realizuje nowe projekty.

Zeznania świadków **M. U., M. L., B. W. i J. P.** Sąd uznał za wiarygodne. Zaznaczając, że świadkowie wielu szczegółów nie pamiętali i zeznawali dość ogólnie, to ich zeznania korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Zeznania świadka **D. H.** nie są w całości wiarygodne. Na pytanie czy pozwana mówiła przy nim, że Fundacja jest niewypłacalna wskazał, że takie twierdzenia pojawiały się w rozmowach, w spotkaniach na żywo, mailowa (k.260v). Zeznania te w tym zakresie są niewiarygodne, bowiem poza potwierdzeniem tezy zawartej w pytaniu pełnomocnika powódki świadek nie uzasadnił swojego stanowiska, nie podał żadnej konkretnej sytuacji, nie wskazał żadnego maila. Te jego zeznania nie mają potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. A w przedmiotowym przypadku istotne jest czy pozwana informowała, że Fundacja jest niewypłacalna czy pytała czy jest wypłacalna, bo nie reguluje wobec niej swoich zobowiązań. Nie są wiarygodne zeznania świadka, w których podał, że pozwana kontaktowała się z pracownikami powódki na temat jej wypłacalności, bowiem mimo tego, że świadek podał, że o takich kontaktach słyszał, to nie potrafił powiedzieć czego te rozmowy dotyczyły. Z punktu widzenia niniejszego postępowania treść rozmowy i informacje podnoszone przez pozwaną są kluczowe.

Zeznania świadka **G. C.** nie mogą zostać uznane za wiarygodne w całości. Nie są wiarygodne zeznania świadka, że A. K. powiedziała mu, że Fundacja (...) z siedzibą w W. jest niewypłacalna. W zeznaniach tych świadek ten popada w częściowe sprzeczności. W pierwszej części zeznań podał, iż taką informację usłyszał od pozwanej, a w dalszej części zeznań wskazał, że z rozmowy z pozwaną odniósł takie wrażenie. Przy czym nie przytoczył treści tej rozmowy, aby obiektywnie można było ocenić czy takie informacje zostały mu rzeczywiście przekazane. Wrażenie jakie świadek odniósł z przeprowadzonej rozmowy jest sprawą indywidualną i subiektywną. A dodatkowo w dalszej części zeznań G. C. skonkludował, iż nie pamięta czy A. K. użyła słów, że Fundacja jest niewypłacalna.

Zeznania świadka **S. M.** Sąd uznał za wiarygodne. Są one jasne i logiczne. Korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Zeznania świadka **F. D.** nie wniosły istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Świadek nie zaprzeczył, iż odbył rozmowę z pozwaną, ale wskazał, iż nie pamięta jej treści.

Zeznania świadka **D. D.** Sąd uznał za wiarygodne. Zeznania te są jasne i logiczne. Nie zapominając, iż świadek wielu szczegółów nie pamięta i nie mogła przytoczyć precyzyjne treści telefonicznej rozmowy z F. D., to jej zeznania korelują z materiałem dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny.

Zeznań reprezentanta powódki **M. J.** nie można w całości uznać za wiarygodne. Reprezentant powódki bardzo szeroko przedstawił relacje między stronami. Wielokrotnie odnosi się do swoich subiektywnych ocen i przekonań, z których konstruuje fakty, które miałyby być istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nie są wiarygodne zeznania M. J., że pozwana zadzwoniła do F. D. i poinformowała go, iż Fundacja (...) z siedzibą w W. jest niewypłacalna, nie płaci czynszu i nie wiadomo czy nie zbankrutuje. Zeznania te są sprzeczne z twierdzeniami świadka D. D.. D. D. nie mówiła nic o niewypłacalności powódki. Zeznała, iż F. D. przekazał jej, że – osobą dzwoniąca - pytała jedynie czy są problemy finansowe z powódką. Podała, że były rozliczenia między stronami, że był problem, że albo powódka nie płaci części swoich należności, albo że prace były wykonane i niezapłacone. Nigdzie w zeznaniach świadka D. D. nie padły stwierdzenia, że powódka bankrutuje, że jest niewypłacalna. Nie są też wiarygodne zeznania M. J., w których podał, iż to pozwana oświadczyła, że będzie informowała wszystkich pracowników Fundacji o jej zaległościach. Zebrany materiał dowodowy nie potwierdził tego faktu, a praktyka przedstawiania treści maili do współpracowników jest utarta u powódki i stąd tak szeroki odbiór mali wymienianych między stronami.

Zeznania pozwanej **A. K.** są wiarygodne. Zeznania te są bardzo obszerne i odnoszą się szeroko do pełnych relacji strony. Jednakże w zakresie objętym niniejszym postępowaniem zeznania te są logiczne, znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym i w zasadach doświadczenia życiowego.

Sąd **oddalił** wniosek powódki o ponowne przesłuchanie świadka M. U. z uwagi na to, iż jest on spóźniony i zmierza do przedłużenia postępowanie, które na rozprawie w dniu 2 września 2021 roku miało być zakończone. Wniosek ten został złożony w piśmie, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 21 lipca 2021 roku. Świadek M. U. złożyła zeznania w innym postępowaniu w dniu 17 lutego 2021 roku, a w niniejszej sprawie w dniu 30 czerwca 2020 roku. Oznacza to, iż treść zeznań tego świadka złożonych w obu postępowaniach strona powodowa знаła już w dniu 17 lutego 2021 roku. Natomiast wniosek o ponowne przesłuchanie M. U. złożyła w dniu 21 lipca 2021 roku, czyli po pięciu miesiącach od ujawnienia – w jej ocenie – istotnych okoliczności. Dodatkowo wniosek ten powódka złożyła przed ostatnim terminem rozprawy, na którym zaplanowano przesłuchanie stron i zamknięcie rozprawy. Oznacza to, iż wniosek powódki jest spóźniony i w sposób nieuzasadniony przedłużyłby niniejsze postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki Fundacji (...) siedzibą w W. jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w

innych przepisach. Na podstawie art. 43 k.c. przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych stosuje się odpowiednio do osób prawnych. Dobra osobiste osób prawnych (art. 43 k.c. w zw. z art. 23 k.c. i 24 k.c.) to wartości niemajątkowe, dzięki którym osoba prawna może funkcjonować zgodnie ze swoim zakresem działania. Dobre imię osoby prawnej jest łączone z opinią, jaką o niej mają inne osoby ze względu na cele jej działalności. Uwzględnia się tu nie tylko tzw. renomę, wynikającą z jej dotychczasowej działalności, ale i niejako zakładaną renomę osoby prawnej od chwili jej powstania. Dobre imię osoby prawnej naruszają wypowiedzi, które obiektywnie oceniając, przypisują jej niewłaściwe postępowanie mogące spowodować utratę zaufania potrzebnego do jej prawidłowego funkcjonowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2017 roku w sprawie IV CSK 131/17). Natomiast przepis art. 24 § 1 k.c. mówi, iż ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może także żądać, ażeby osoba ta, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności, ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

W przedmiotowej sprawie należy zauważyć, iż z art. 24 § 1 k.c. wynika, że nie każde naruszenie dobra osobistego umożliwia wystąpienie ze skutecznym roszczeniem. Jest to możliwe dopiero wtedy, gdy działanie naruszające będzie bezprawne, to jest sprzeczne z prawem lub godzące w zasady współżycia społecznego. Oznacza to, iż w celu ochrony swoich praw w przedmiotowym procesie powódka winna wykazać istnienie po jej stronie dobra chronionego prawem oraz, że doszło do naruszenia jej dobra osobistego. Natomiast na stronie pozwanej leży obowiązek wykazania, iż naruszenie to nie miało charakteru bezprawnego. Powódka w przedmiotowym procesie domaga się ochrony swojego dobra osobistego w postaci jej dobrego imienia jako przedsiębiorcy oraz jej renomy. Powódka wskazała, iż A. K. informowała jej kontrahentów, iż Fundacja jest niewypłacalna. W ocenie powódki działania A. K. godziły w jej dobre imię jako przedsiębiorcy i negatywnie wpływały na jej wizerunek wśród przedsiębiorców. W przedmiotowej sprawie - mając na uwadze regułę ciężaru dowodu rządzącą w niniejszym postępowaniu - to na powódce ciążył obowiązek wykazania, iż zachowanie A. K., jej wypowiedzi godziły w dobra osobiste Fundacji - w tym przypadku w jej renomę i dobre imię jako przedsiębiorcy. W ocenie Sądu strona powodowa obowiązkowi temu nie sprostała. Zebrany materiał dowodowy nie potwierdził takiego zachowania po stronie A. K., które powódka jej przypisywała. Nie wykazano w tym procesie, iż pozwana informowała kontrahentów Fundacji, że ta jest niewypłacalna. Zebrany materiał dowodowy wskazuje, iż pozwana próbowała się dowiedzieć jaka jest sytuacja finansowa powódki, gdyż ta nie regulowała na jej rzecz swoich zobowiązań w całości. A. K. podejmowała takie działania z obawy czy powódka jest w stanie uregulować swoje zobowiązania. Dopiero po bezskuteczności swoich działań wystąpiła na drogę procesu cywilnego o zapłatę należności z tytułu czynszu i należności z tytułu energii elektrycznej. W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego żaden z przesłuchanych świadków nie potwierdził, iż takie słowa (o niewypłacalności powódki) w rozmowach prowadzonych przez pozwaną padały. Świadek F. D., który miał otrzymać takie wiadomości od pozwanej i dodatkowo te wiadomości miały go na tyle zaniepokoić, że kontaktował się telefonicznie z D. D. w tej sprawie, takich okoliczności nie potwierdził. Świadek D. D. w swoich zeznaniach – jakkolwiek potwierdziła, iż odbyła z F. D. taką rozmowę – nie potwierdziła okoliczności podnoszonych przez stronę powodową. Wskazała, iż rozmawiała z F. D., który zadzwonił do niej z informacją, że otrzymał telefon od pozwanej, która zapytała czy są problemy finansowe z powódką. F. D. wskazał w rozmowie telefonicznej z D. D., że usłyszał od dzwoniącej, że były rozliczenia między stronami, że był problem, że albo powódka nie płaci części swoich należności, albo że prace były wykonane i niezapłacone. D. D. zeznała, że rozmowa wyglądała tak, że F. D. otrzymał telefon od pozwanej i dostał informacje, że są jakieś problemy finansowe między stronami. Z treści tej rozmowy w ogóle nie wynika, iżby pozwana podważała wiarygodność powódki jako wypłacalnego przedsiębiorcy. A. K. nie miała uregulowanych zobowiązań przez powódkę na swoją rzecz i starała się ustalić swoją pozycję w zaistniałej sytuacji. Jak wskazała w swoich zeznaniach chciała się dowiedzieć jak się współpracuje z Fundacją, czy jest rzetelnym partnerem. Takie zapytania nie świadczą o tym, że mówiła, że powódka jest niewypłacalna - nie są to nawet sugestie. Jak wskazała świadek D. D. w kontaktach

handlowych często – przed podpisaniem umowy - sprawdza się swojego kontrahenta. Co prawda robią to specjalne jednostki tzw. wywiadownie. W tym przypadku pozwana chciała te ustalenia poczynić sama.

W ocenie Sądu w przedmiotowym procesie powódka powinna wykazać fakt, iż A. K. kierowała do kontrahentów Fundacji wypowiedzi, w których wskazywałaby na niewypłacalność powódki. Natomiast w niniejszej sprawie nikt – żaden z przesłuchanych świadków czy złożonych dokumentów – na taki fakt nie wskazał. Strona powodowa odnosi się do wrażeń z przeprowadzonej rozmowy między pozwaną a F. D., czy do sugestii, jakie w niej mogły paść. W orzecznictwie sądów przeważa pogląd, zgodnie z którym, przy ocenie, czy doszło do naruszenia dobra osobistego nie decyduje subiektywne odczucie osoby żądającej ochrony prawnej. Naruszenie dobra osobistego musi mieć charakter obiektywny, a nie może być jedynie odczuciem subiektywnym.

Przeprowadzone postępowanie nie wykazało bezprawności w zachowaniu pozwanej. Prowadzi ona działalność gospodarczą i łączy ją z powódką umowa najmu lokalu użytkowego położonego w Ł. przy ul. (...). Z tego tytułu na Fundacji ciąży obowiązki zapłaty z tytułu czynszu i z tytułu mediów. Przedmiotowe postępowanie wykazało, iż powódka przez pewien czas nie regulowała w całości zobowiązań z tego tytułu. Toczą się między nimi postępowania o zapłatę, które zostały wytoczone przez A. K.. Oznacza to, iż powódka rzeczywiście nie regulowała w całości swoich zobowiązań wynikających z łączącej strony umowy najmu. I nawet, gdyby pozwana a w rozmowach z F. D. czy innymi kontrahentami powódki takie okoliczności podnosiła, to byłby to fakt zgodny z prawdą i nie można mu przypisać cech bezprawności. Fundacja nie była uprawniona do jednostronnego obniżenia czynszu. Nie była też uprawniona do potrąceń kwot z tytułu jakie wskazywała w swoich pismach – zużycie prądu przez stróż, otwarcie bramy przez inne osoby. Powódka samowolnie podjęła decyzję o obniżeniu czynszu nabuja o 30%. Takie uprawnienie jej nie przysługiwało. Dopiero decyzją sądu lub zgodną wolą stron wysokość czynszu mogła być zmieniona. Do tego czasu Fundacja była zobowiązana regulować go zgodnie z umową. Płacą czynsz czy należności za energię elektryczną w kwocie ustalonej przez siebie samodzielnie powódka nie regulowała swoich zobowiązań umownych i miała niedopłatę z tego tytułu wobec A. K.. Wykazanie prawdziwości informacji rozpowszechnianej o powodzie zwalnia pozwanego z odpowiedzialności za naruszenie dóbr osobistych powoda, z uwagi na brak bezprawności takiego działania. Takie stanowisko jest zgodne z powszechnie przyjętym sposobem interpretacji zasad odpowiedzialności za naruszenie dóbr osobistych na tle art. 24 § 1 k.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2021 roku, w sprawie I CSK 654/19). Przesłanka bezprawności działania jest przesłanką konieczną do udzielenia ochrony o charakterze niemajątkowym.

W ocenie Sądu nie narusza dóbr osobistych powódki złożenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia o zapłatę należności z tytułu czynszu, w którym A. K. powołała się na wątpliwą sytuację majątkową powódki. Występując z tym wnioskiem powódka musiała go uzasadnić i uprawdopodobnić. Takiemu zachowaniu nie można przypisać cech bezprawności. Każdy będący stroną w procesie ma prawo, a nawet obowiązek przytaczać fakty na poparcie swoich twierdzeń. Należy zauważyć, iż w pismach tych pozwana nie odnosiła się do żadnej innej sytuacji, żadnej innej sfery działalności powódki. Trzeba też mieć na uwadze, iż pisma procesowe miały ograniczony zasięg i ich treść nie była rozpowszechniana do osób trzecich. Wiedzę co do ich treści miały jedynie strony konkretnych postępowań cywilnych. Trudno więc mówić, iż na skutek ich złożenia do akt w toku konkretnego procesu, ucierpiała renoma powódki, dobre imię, pozytywny wizerunek wśród innych uczestników. Zakazanie A. K. powoływania się na te okoliczności ograniczałoby lub uniemożliwiałby jej przedstawienie swojego stanowiska procesowego. Prawo do obrony (w procesie cywilnym lub karnym), pozwala łagodzić rygory bezprawności, gdy podejmowane działanie jest nakierowane na obronę i usprawiedliwione jest nowymi (pozyskanymi) okolicznościami, choćby niesprawdzonymi. O bezprawności działania godzącego w dobro osobiste nie można mówić, gdy zachowanie to mieści się w ramach porządku prawnego (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 sierpnia 2019 roku, w sprawie I ACa 445/18).

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił roszczenie powódki uznając, iż nie wykazała ona, że po stronie A. K. doszło do zachowań godzących w jej dobra osobiste. Ponadto w ocenie Sądu działaniu A. K. nie można przypisać cech bezprawności, co wyklucza żądanie ochrony wskazywanych przez powódkę dóbr osobistych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., który mówi, iż strona przegrywająca proces powinna zwrócić uzasadnione koszty swojemu przeciwnikowi procesowemu. W przedmiotowym przypadku Sąd uznał, iż pozwana A.

K. jest stroną wygrywającą niniejszy proces w całości. W tej sytuacji powódka Fundacja (...) z siedzibą w W. powinna zwrócić pozwanej uzasadnione koszty związane z obroną jej praw w przedmiotowym procesie. Na koszty te w łącznej wysokości 2.899,45 złotych złożyły się:

- koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.520,00 złotych, ustalony na podstawie § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych;

- koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych, ustalony na podstawie art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku (Dz. U. Nr 225, poz. 1635);

- koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę przez Sądem wezwanym w wysokości 379,45 złotych, ustalone na podstawie § 15 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków ustalania oraz sposobu zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własności pracodawcy (Dz. U. z 2020 roku poz. 271 ze zm.).

Sąd nie znalazł postaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika pozwanej o przyznanie mu wynagrodzenia w podwójnej wysokości. Przedmiotowa sprawa nie należała do skomplikowanych i nie wymagała od pełnomocników stron składania dużej ilości pism procesowych i zajmowania stanowisk co do skomplikowanych zagadnień proceduralnych czy materialnoprawnych. Nie toczyła się również ponad miarę i nie miała dużej ilości terminów.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki – przez PI.

2021.10.12